

Til brug ved møde i Folketingets
Grønlandsudvalg d. 22. februar 2022

3. marts 2023

Vedrørende Politiforbundets talepunkter

Om Politiforbundet:

Fagforening for ca. 12.000 medarbejdere i Politiet og ved Domstolene, herunder medarbejdere som er ansat i Grønland. Her organiserer vi:

- Polititjenestemænd
- Tjenestemandsansatte kontorfunktionærer
- Kredsdommere

Alle er ansat i henhold til loven for statens tjenestemænd i Grønland – og er derfor omfattet af andre regler for løn og ansættelsesforhold end deres tjenestemandskolleger i Danmark.

Politiforbundet består af en række politiforeninger – herunder politiforeningen i Grønland.

Organisations- og forhandlingsregler:

Løn og ansættelsesvilkår fastsættes ved aftale mellem finansministeren og centralorganisationerne (grønlandsk tjenestemandsløvs § 41, jf. også § 45). Forhandlingsretten er således ved lov tillagt centralorganisationerne. Politiforbundet er tilsluttet Statstjenestemændenes Centralorganisation 10 (CO10).

Løn og ansættelsesvilkår har altså for tjenestemænd afsæt i lovgivning, som fastsætter rammerne for hvad, som er til forhandling – (og hvad som ikke er).

Aftaleforhandlingerne:

Som følge af forhandlingsforløbet vedrørende aftaleforhandlingerne 2020 (OK 2020) har statens tjenestemænd i Grønland ikke fået reguleret deres lønninger siden den 1. april 2019.

Dette gælder dog ikke polititjenestemænd (og formentlig ikke anstaltsbetjente), der som følge af særlige aftaler om udligningstillæg får reguleret deres løn i

overensstemmelse med lønreguleringerne i DK. Politiforbundet har dog i kraft af vores medlemskreds medlemmer, som ikke er blevet reguleret siden 1. april 2019.

Problemet:

Formålet med at rejse problemstillingerne over for Grønlandsudvalget handler dog ikke (udelukkende) om, at der ikke kan opnås enighed ved de kollektive forhandlinger. Sådanne bør håndteres af arbejdsmarkedets parter. Imidlertid er det lovgiver, som har fastsat rammerne for forhandlingerne, og staten som er arbejdsgiver. Det er derfor en politisk opgave at sikre sig strukturer, som sikrer at der sker lige behandling af danske henholdsvis grønlandske tjenestemænd.

Problemet er således strukturelt. Det fortæber sig i tågerne, hvorfor grønlandske tjenestemandslønninger generelt er lavere end de danske. Og som det er oplyst for os – så har man i nyere tid hverken undersøgt det eller foretaget en vurdering af, hvorvidt de årsager som ligger til grund for dette, fortsat er rimelige og relevante.

Vi repræsenterer medarbejdergrupper med samme uddannelse og samme uniformering som deres danske kolleger, som alle er ansat under samme arbejdsgiver. Alligevel har lovgiver besluttet, at de skal håndteres efter forskellige regler. Disse regler fører til forskelsbehandling mellem grønlandske og danske tjenestemænd, uanset at man for visse grupper har forsøgt at rette op på dette ved at indføre udligningstillæg.

Politiforbundet sætter spørgsmålstegn ved, hvorvidt det overhovedet giver mening at opretholde en særskilt lov for grønlandske tjenestemænd. Det understreges yderligere af, at tilsvarende ikke gælder for Færøerne. Statens tjenestemænd på Færøerne er omfattet af (den danske) tjenestemandsløvslov, og dermed også omfattet af de samme aftale og regler for løn- og ansættelsesvilkår, som deres danske kolleger.

Som det fremgår af indlægget fra formanden for politiforeningen i Grønland fylder denne – efter vores opfattelse – åbenlyse forskelsbehandling mere og mere blandt de ansatte. Politiforbundet har gentagende gange gennem CO10 til aftaleforhandlingerne fremsat krav om, at de samme regler bør gælde uanset, hvor i riget man er tjenestemand – men hidtil er det blevet til lappeløsninger – som i bund og grund i sidste ende blot udstiller forskellene.

Der er derfor efter Politiforbundets opfattelse behov for at sondringen mellem statens tjenestemænd i Grønland og statens tjenestemænd i den øvrige del af riget elimineres – og dette er i sidste ende et lovgivningsanliggende.

Tak.